

อัคคี ไอเคิลมานน์

กับ

กีตาร์คลาสสิก กัมก้ากัมก้า

ได้อินคำว้า กีตาร์คลาสสิกหลายคนซักแซง คงคิดว่าเป็นคนตรีที่สูงส่งหรูหราเสียดจนฟังไม่ได้ แต่ก็นั่นแหละ ถ้าเรานำคนตรีกีตาร์คลาสสิกมาเรียบเรียงใหม่จนกลายเป็นสิ่งที่สามารถรับฟังได้แล้ว เสียงกีตาร์ที่ใสกังวานก้องย่อมนำความสบายใจมาสู่ผู้ฟังได้

กัมก้า กัมก้า ของ อัคคี ไอเคิลมานน์ ที่เราจะแนะนำก็เช่นกัน ถ้าใครได้เคยฟังจะรู้ว่า เพลงไทยพื้น ๆ ของเราหลายเพลงเมื่อนำมาเรียบเรียงให้ง่ายเข้า โดยใช้กีตาร์คลาสสิกก็สามารถรับฟังได้โดยสบายใจ...

วันนี้เราเลยอยากให้คุณ ๆ ได้รู้จักกับเข้าง...อัคคี ไอเคิลมานน์ กับกัมก้า กัมก้า ของเขา...
เริ่มเล่นกีตาร์มาตั้งแต่เมื่อไร

“นานแล้วครับ จำไม่ได้ (หัวเราะ)...ผมเล่นดนตรีประมาณอายุ 7 ขวบ เล่นทรมเปิด แต่เสียงมันดังเล่นกลองด้วย เล่นกับวงออเคสตรา แต่เสียงมันดังมากเลย

พออายุ 13 ปี ผมเลยไปร้านขายเครื่องดนตรี ไปซื้อกีตาร์ราคาแพงแอมป์ไฟฟ้าแล้วเอาขึ้นรถกลับบ้านให้พ่อผมจ่ายเงิน มันแพงมาก พ่อผมซื้อเลย แต่ขี้ใจถึงก็จ่ายเงินให้ เพราะผมเซ็นชื่อลงไปแล้ว”

เลยเล่นกีตาร์ตั้งแต่นั้นมาหรือ

“ไม่ ผมเล่นหลังจากนั้น...ตอนอายุ 15 ปี ผมก็ออกจากบ้าน (บ้านที่เขาว่าถึงนี้ หมายถึงเยอรมันนี่ เพราะว่า อัคคี เป็นชาวเยอรมันนั่นเอง) ผมเล่น ร็อกแอนด์โรล (หัวเราะ) เวลาไปเล่นที่คลับไหน เขาก็บอกว่า ‘หยุดเถอะ...กลับบ้านได้แล้ว’ (หัวเราะ) เพราะมันหนักหูกมาก

ต่อมาผมพบเพื่อนๆ ที่ STUTTGART ค้าบอก ‘เฮ้! ยูไปเรียนคลาสสิกกีตาร์สิ’ ผมก็บอกว่าไม่อยากเรียน แต่เขาก็พาผมไปมหาวิทยาลัย พอครูเห็นผมก็ซื้อแล้ว...เพราะที่นั่นท่าทางเคร่งเครียดมาก ผมมีกีตาร์ราคาถูก ๆ ใคร ๆ เข้ามหาวิทยาลัย ก็หมายความว่าเค้าเล่นกีตาร์ได้ดีแล้ว แต่ผมไม่...

สภาพผมตอนนั้น ผมยาว ใส่กางเกงยีนส์เก่า ๆ สกปรกมาก (หัวเราะ) เล่นกีตาร์ก็ไม่ได้ ครูเลยบอกว่า คุณควรจะกลับบ้านคิดว่า ไปตัดผมซื้อกีตาร์ดี ๆ ซักตัว แล้วค่อยกลับมาเรียน ผมก็เลยไปเรียนทุกวัน ๆ”
แล้วทำไมถึงมาเมืองไทยได้ล่ะ

“ความจริงผมจะไปฟิลิปปินส์ ผมไม่สบายมาก ๆ มีเนื้องอกที่ท้องเจ็บมากทุกวัน ที่โรงพยาบาลก็ไม่รู้เป็นอะไร แล้วมีเพื่อนคนหนึ่ง เป็นครู เค้าเคยไปมะนิลา บอกที่นั่นมีหมอที่สามารถรักษาได้ ไข้แค่ 2 มือเท่านั้น ผมก็เดินทางไปพบเขา ก็รักษา

ให้ หายเลย ประหลาดมาก ตั้งแต่นั้นมา ผมก็ไม่เจ็บอีกเลย นั่นคือทำไมผมถึงไปฟิลิปปินส์ แแต่ระหว่างทางผมได้แวะที่กรุงเทพฯ ก่อน

ต่อมาไม่นานผมก็กลับไปเยอรมันอีกครั้ง จนเรียนจบแล้วได้มาที่มะนิลาอีก มาสอนดนตรีมหาวิทยาลัยที่ฟิลิปปินส์ ต่อจากนั้นผมก็ไปแสดงคอนเสิร์ตที่เกาหลี ญี่ปุ่น แล้วคิดต่อมาประเทศไทยด้วย แสดงร่วมกับ อ.จ. บรูซ, ดนู อันตระภูต ซึ่งตอนนั้นยังไม่มีศศิธิยะ...เค้าคงเล่นอยู่คอฟฟี่ช็อปไหนซักแห่งหนึ่ง (หัวเราะ)

เรา ก็กิน ๆ ดืมแล้วคุยกันทุกวันนี้ แล้ว อ.จ. ดนู บอกว่า อยากตั้งโรงเรียนสอนดนตรี แต่คนอื่น ๆ ไม่ค่อยเชื่อถือ เพราะคิดว่าคงเป็นไปไม่ได้ที่จะตั้งในประเทศไทย

ผมบอก โอ.เค. จะคิดดู แล้วก็กลับไปเยอรมันนี้อีก 2 เดือน แต่อากาศหนาวมาก ผมรู้สึกที่ไม่ชอบเลย แต่ก็ชอบไปที่เยวที่นั่นทุกปี ไปเที่ยวได้ แต่ไม่ชอบทำงานที่นั่น อากาศเย็น...หัวใจก็เย็นด้วย (สังเกตสำนวนนะ เหลือร้าย) หลังจากนั้นก็มีศศิธิยะ

ผมจำได้ครั้งแรกที่มีคอนเสิร์ตมีคนดูซัก 30-40 คน ผมซื้อเลย... ผมจะอยู่ได้ไงเนี่ย ที่ยุโรปคุณสามารถอยู่ได้ แม้จะมีคนดูแค่ 30 คน เพราะรัฐบาลยังให้คุณอยู่ แต่นี่เมืองไทย อยู่

ได้แค่วันเดียว หลังจากนั้นก็ตาย (หัวเราะ)

ผมกับคุณเชดอรัญ เลิศพิพัฒน์ ก็มาคิดกันว่า จะทำยังไงถึงจะให้ คลาสสิกก็ดาร์นี่เป็นที่รู้จักกันดี เขา เลขาดีคนใจจะเรียบเรียงเพลงพระ-ราชานินธ์ เพราะคนไทยทุกคนรู้และ รักเพลงเหล่านี้ เราเลยขอลิขสิทธิ์ไป ทางพระราชวัง...

เราเลือกเพราะทุกคนรู้จักกันแล้ว คนก็จะหันมาฟังเสียงก็ดาร์นี่ว่าเป็นไง ผมคิดว่าเทปชุดชิ้นหนึ่ง ทำให้ก็ดาร์ คลาสสิกเป็นที่รู้จักมากขึ้น (' คัมภีร์ ' เป็นเทปชุดแรกที่อัครก็ได้นำขึ้นก่อนที่ จะทำ กัมภีร์ กัมภีร์)...

ต่อจากนั้นก็ มี Bangkok International Guitar Festival ซึ่งมีนักกีตาร์จากทั่วโลกมาร่วมงาน ด้วย หลังจากนั้น ดูเหมือนว่าคนดู คอนเสิร์ตจะมีจำนวนมากขึ้นทุกปีจาก 30-40 คน เป็น 800-1,000 คน และ คงจะมากขึ้นเรื่อย ผมหวังว่าอย่างนั้น" แล้วสำหรับ กัมภีร์ กัมภีร์ เริ่มทำเมื่อไร

"ผมมาคิดต่อ คุณไชยรงค์ ที่ ในดีสโปรด คิดด้วยตัวเองเกี่ยวกับ เรื่องการทำเทป ซึ่งเค้าก็ดีมาก เด็ก สมัยนี้ไม่ค่อยรู้จักเพลงไทย บางครั้ง ผมก็นึกตกที่เป็นฝรั่งแล้วมาอนุรักษ์ ของไทย แต่คิดว่า เพลงไทยเดิม เด็ก รุ่นใหม่รับได้ ถ้าเราเสนอออกไปใน วิธีที่สมัยใหม่หน่อย...รับได้ ใช้ภาษา คนดาร์ใหม่ แต่พื้นฐานเพลงไทย...นี่ เป็นวิธีที่จะรักษาเพลงไทยเก่า ๆ ไว้ ผมก็เลยเริ่มทำ กัมภีร์ กัมภีร์"

เกี่ยวกับเพลงใน "กัมภีร์ กัม-ภีร์" ละ

"เพลงกัมภีร์ กัมภีร์ อัสนี โชติกุล เขียนในลักษณะแจ๊ส เป็นคนดาร์แนวสมัย

ใหม่ เดิมเป็นเพลงอีสาน แล้ว ' แยก เจ้าเซ็น ' ผมชอบมาก เดิมก็เป็นเพลง ของมุสลิม จากตะวันออกกลาง แล้ว ผ่านมาทางอินเดีย จนถึงไทย ดังนั้น พอฟังดี ๆ จะเป็น 3 ลีลา

แล้วก็มี ' เจ้าพระยาคอนแวนต์-ได้ '...ซึ่งได้รับแรงบันดาลใจจาก... "พิณเปียโน" ซึ่งเป็นเครื่องดนตรีของ ทางเหนือ ไม่มีใครเล่นแล้ว ผู้ชายถึง จะเล่นได้ เพราะว่าต้องถอดเสื้อเล่น ผมชอบทุกเพลง แต่โดยเฉพาะ 3 เพลง ' แยกเจ้าเซ็น ' ' กัมภีร์... ' ' อี-सान ' มีคนชอบอยู่ เวลาไปเล่นที่ไหน" บันทึกลงที่เยอรมัน

"ครับ โอ ! นามมาก ๆ ที่ โบสถ์ เล็กที่นั่น เพราะว่าให้เสียงที่ ชรรมชาติมาก ดังใสกังวาน"

แล้วใครเป็นคนตั้งชื่อชุด

"อัสนีเค้าเขียนเพลง แล้วเราก็มาคิดว่าจะตั้งชื่ออะไรดี นั่งมองหน้า กัน ในที่สุดก็ได้อัสนี กัมภีร์ กัมภีร์ ' เก๋ ๆ กัง ๆ แต่น่ารัก ' คงเหมือน ผมมั้ง (หัวเราะ) แต่คนไทยบางคน พอเห็นชื่อเทปก็ไม่รู้ว่า เอ๊ะ ! หมาย-ความว่าอะไร เวลาไปเล่นที่ยุโรป คน ฟังกี่พูดกัน ' กัมภีร์ กัมภีร์ ' (หัวเราะ) เดียวนี้ยังสอนที่ศศิไลยะอยู่ริเปล่า"

"สอนนิดหน่อย วันครึ่ง ผม ชอบสอนเด็ก เพราะบางคนเล่นก็ดาร์ เก่งมาก 14-15 ขวบ"

เกี่ยวกับงาน Bangkok International Guitar Festival ที่อัครก็จัดละ

"ผมจัดเพื่อให้นักดนตรีจาก ทั่วโลกมาแสดงที่ A.U.A. หรือเปิด แสดงที่มหาวิทยาลัยต่าง ๆ เป็นโอกาส ที่คนไทยที่เรียนกีตาร์จะได้ศึกษาเทคนิค หรือมีความกล้าที่จะแสดงออก

เพราะบางคนมีความเชื่อว่า จะ เล่นคนดาร์เก่งนั้น เป็น ' พรสวรรค์ '

ซึ่งความจริงแล้ว ผมว่าอยู่ที่การฝึกหัด มากกว่า 50-50 บางทีพระเจ้า อาจจะให้มาบ้าง แต่เราต้องเรียนต้อง ฝึกอย่างหนัก"

ได้ฟังเพลงไทยบ้างมั๊ย

"อัสนี, คาราบาว ฟังบ้าง โดย ให้เพื่อนแปลให้ฟังบ้าง เพราะเค้าให้ สารแถมคนฟัง คนดาร์ประเภทอื่นผม ก็ชอบ อย่างแจ๊ส บางทีก็ Classical music แต่ผมไม่ค่อยฟังคลาสสิกก็ดาร์ นะ เพราะผมเล่นเองทุกวัน เบื่อแล้ว..."

แล้วเวลาลเล่นมีเทคนิคด้วยหรือเห็น เอามือลูบจุมบ่อย ๆ

"เพราะที่นี้ไม่มีมัน (คงหมายถึง ไซมันนะ) มาเล่นก็ดาร์แล้วเร็ว เป็น เทคนิค ลูบจุม หรือลูบคอ คนไทย คิดว่าเป็นแปลก ทำไม่ถึงเป็นอย่างนี้ ไม่สบายเธอ (หัวเราะ)

แล้วเรื่องเล็บยาวเหมือนผู้หญิง ต้องระวัง มีเครื่องทำเล็บด้วย ผมทำ เอง แต่เวลาไปตัดผมช่างที่ร้านทำให้ ถ้าไม่มีเล็บยาวแล้วผมเล่นก็ดาร์ไม่ได้"

มีศิลปินไทยที่ชอบมาก ๆ มั๊ย

"ชอบ อัสนี ชอบเพลงของเขา นะ รู้สึกมันให้อะไรแก่คนฟัง ผมเคย ตั้งชื่ออัสนีว่า "ป้อมกีตาร์ กัมภีร์ ๆ อัสนี โชติกุล ณ ลอย" (ออกเสียงเลย เป็นลอยนะ เข้าใจตั้งมันจะใครจะเอา ไปพูดบ้าง อัครก็คงไม่ว่าหรอก)

ช่วงสุดท้ายของการ์พูดคุยที่ ออกรสชาติ เพราะเกือบจะพูดภาษาอังกฤษตลอดรายการนั้น อัครก็บอกว่า

"เวลาเล่นคอนเสิร์ต ผมมีความสุข ที่เล่นกีตาร์แล้วคนฟังชอบ...ผม แสบปึงมาก ๆ ผมเคยเล่นให้เพื่อนฟัง เค้า ' กลัว ' มาก เค้าไม่ชอบฟัง ประเภทนี้ ผมบอก ' ไม่ว่างกลัว '... (หัวเราะ) แต่ตอนนี้ชอบคุณมาก ๆ ทุกท่านที่สนับสนุนผม..." ☆